

Isemid®

1 mg - 2 mg - 4 mg

SE Det veterinärmedicinska läkemedlets namn

Isemid® 1 mg tuggtabletter för hund (2,5 – 11,5 kg), Isemid® 2 mg tuggtabletter för hund (> 11,5 - 23 kg), Isemid® 4 mg tuggtabletter för hund (> 23 - 60 kg)

Sammansättning

En tuggtablett innehåller:

Aktiv(a) substans(er):

Isemid® 1 mg tuggtabletter: Torasemid 1 mg

Isemid® 2 mg tuggtabletter: Torasemid 2 mg

Isemid® 4 mg tuggtabletter: Torasemid 4 mg

Tuggtablettarna är bruna, avlånga och kan delas i två lika stora delar.

Djurslag: Hund

Användningsområden: För behandling av symptom relaterade till hjärtsvikt hos hund, inkluderat lungödem.

Kontraindikationer: Använd inte vid njursvikt. Använd inte vid uttorkning, för lågt blodvolym eller lågt blodtryck. Använd inte samtidigt med andra urindrivande medel ur samma läkemedelsgrupp (loopdiuretika). Använd inte vid överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något av hjälpämnen.

Särskilda varningar

Särskilda varningar: Den inledande doseringen eller underhållsdoseringen kan tillfälligt öka när lungödemet blir mer allvarligt, t.ex. när ut till lungblåsorna (alveolerna) (se avsnittet "Dosering för varje djurslag, administreringsväg och administreringsätt").

Särskilda försiktighetsåtgärder för säker användning hos det avsedda djurslaget: Hos hundar som uppvisar akut lungödem som kräver intensivvård bör användning av injicerbara läkemedel övervägas innan oral behandling med diuretika (urindrivande läkemedel) påbörjas. Njurfunktion (mätning av urea och kreatinin i blodet, protein/kreatin kvot i urin (UPC)), vätskebalans och elektrolytnivåer i serum bör kontrolleras före och under behandling med mycket regelbundna intervaller i enlighet med ansvarig veterinärs nytta/riskbedömning (se avsnittet Kontraindikationer och Biverkningar). Det diuretiska (urinutsöndrande) svaret på torasemid kan öka över tid vid upprepade dosering, särskilt vid doser högre än 0,2 mg per kg och dag, därför bör tätare kontroller övervägas. Torasemid ska användas med försiktighet vid diabetes mellitus. Kontroll av blodglukosnivån hos djur med diabetes rekommenderas före och under behandling. Korrigering av en redan existerande elektrolyttrubning och/eller rubbad vätskebalans bör göras innan behandling med torasemid sätts in. Hunden bör ha fri tillgång till friskt vatten eftersom torasemid ger ökad törst. Vid nedsatt aptit och/eller kräkning och/eller slöhet eller vid dosjustering bör njurfunktion (urea och kreatinin i blodet såväl som protein/kreatin kvot i urinen (UPC)) kontrolleras. Effekten av det veterinärmedicinska läkemedlet som förståhållande har visats i en klinisk fältstudie. Byte från ett annat loopdiuretikum till detta läkemedel har inte utvärderats och ett sådant byte bör endast göras i enlighet med ansvarig veterinärs nytta/riskbedömning. Säkerhet och effekt av det veterinärmedicinska läkemedlet har inte utvärderats hos hundar som väger mindre än 2,5 kg. Användning till dessa djur bör endast göras i enlighet med ansvarig veterinärs nytta/riskbedömning. Tuggtablettarna är smaksatta. Förvara tablettarna utom räckhåll för djur för att undvika oavsiktligt intag.

Särskilda försiktighetsåtgärder för personer som ger läkemedlet till djur: Detta läkemedel kan ge ökad uriner, törst och/eller störningar i mag/tarmkanalen och/eller lågt blodtryck och/eller uttorkning vid intag. Onödiga tablettedelar ska läggas tillbaka i blisterkartan och sedan i originalkartongen för att förhindra åtkomlighet för barn. Vid oavsiktligt intag, speciellt av barn, uppsök genast läkare och visa denna information eller etiketten. Detta läkemedel kan orsaka överkänslighetsreaktioner (allergiska reaktioner) hos personer som är överkänsliga mot torasemid. Personer med känd överkänslighet mot torasemid, mot andra sulfonamider eller något av hjälpämnen ska undvika kontakt med läkemedlet. Om du utvecklar symptom på allergi uppsök genast läkare och visa bipacksedeln eller etiketten. Tvätta händerna efter användning.

Dräktighet och digivning: Säkerheten av det veterinärmedicinska läkemedlet har inte fastställts under dräktighet och digivning hos hund. Användning rekommenderas därför inte under dräktighet och digivning och inte heller till avelsdjur. Studier på försöksdjur (råtta och kanin) har visat på fosterskadande effekter vid doser som är skadliga för moderdjuret.

Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner: Samtidig administrering av loopdiuretika och NSAID kan resultera i minskad utsöndring av natrium i urinen. Samtidig användning av NSAID, aminoglykosider eller cefalosporiner kan öka risken för skadliga effekter på njurar och hörselorgan av dessa läkemedel. Torasemid kan motverka effekten av njurar blodsockersänkande läkemedel. Torasemid kan öka risken för sulfonamidallergi. Vid samtidig administrering av kortikosteroider kan effekterna av kaliumförlust förstärkas. Vid samtidig administrering av amfetocin B kan ökad risk för njurskada och ökning av elektrolyttrubning observeras. Efter samtidig administrering av torasemid och digoxin har inga farmakokinetiska interaktioner (läkemedlens påverkan på varandras effekt) rapporterats, dock kan låga kaliumnivåer förstärka hjärtarytmier (oregelbundna hjärtslag) som orsakats av digoxin. Torasemid kan öka utsöndringen av salicylater (salicylryläkemedel) via njurarna, vilket leder till ökad risk för biverkningar. Försiktighet ska iaktas vid administrering av torasemid tillsammans med andra högrädrigt plasmoproteinbindande läkemedel. Eftersom proteinbindning underlättar utsöndring av torasemid via njurarna, kan en minskning av bindningen på grund av konkurrens från ett annat läkemedel orsaka minskad urindrivande effekt. Samtidig administrering av torasemid med andra läkemedel som metaboliseras (bryts ner) via cytochrom P450-familjen 3A4 (t.ex. enalapril, buprenorfin, doxycyklin, ciklosporin) och 2E1 (isofluran, sevofluran, theofyllin) kan minska deras utsöndring från blodcirkulationen. Effekten av blodtryckssänkande läkemedel särskilt ACE-hämmare kan förstärkas vid samtidig administrering av torasemid

Överdoser: Efter administrering av 3 till 5 gånger den maximala dosen under 5 på varandra följande dagar följt av administrering av 3 till 5 gånger den högsta rekommenderade dosen för underhållsbehandling under 177 dagar till friska hundar sågs sjukliga (histopatologiska) förändringar i njurarna (interstitiell inflammation, utvidgning av njurtubuli och subkapsulära cystor) utöver de effekter som observerades efter administrering av rekommenderad dos (se avsnitt Biverkningar). Förändringarna i njurarna kvarstod 28 dagar efter avslutad behandling. Den mikroskopiska bilden av skador antyder en pågående reparationsprocess. Dessa skador kan sannolikt anses vara ett resultat av den farmakodynamiska effekten (urinutsöndring) och var inte kopplade till några bevis för glomeruloskleros (kronisk skada på njurens kärnlystan) eller interstitiell fibros (inlagring av bindväv i njurvävnaden). En övergående doserörelse förändring i binjurarna, som yttrar sig som en lindrig till måttlig reaktiv hypertrofi/hyperplasi (vävnadstillväxt) och som antagligen är kopplad till hög produktion av aldosteron, observerades hos hundar som behandlades med upp till 5 gånger den högsta rekommenderade dosen. En ökning av albuminkoncentrationen i serum observerades. EKG-förändringar (ökning av P-vågen och/eller QT intervall) utan kliniska symptom observerades hos några djur efter administrering av 5 gånger högsta rekommenderade dos. Samband med förändringar i plasmalaekterivärden kan inte uteslutas. Efter administrering av 3 till 5 gånger den högsta rekommenderade dosen till friska hundar sågs en minskning av aptit som ledde till viktörlust i några fall. Vid överdosering kan symptomatisk behandling ordnas av ansvarig veterinär baserat på de symptom som ses.

Biverkningar: Hund:

Mycket vanliga (fler än 1 av 10 behandlade djur): Njursufficiens, Ökning av renala blodparametrar; Elektrolyttrubningar¹, Koncentrering av blodet

Vanliga (1 till 10 av 100 behandlade djur): Symtom från mag-tarmkanalen² (t.ex. kräkning, diarré) Polyuri, Urinläckage Anorexi, Dehydrering, Viktörlust, Slöhet, Polydipsi

Obestämd frekvens: Muntorrhet³, Ökning av urinens pH², Minskning av urinens specifika vikt (densitet)², Reversibel ökning av glukos- och aldosteronkoncentrationen i serum²

¹Förändringar i nivåerna av klorid, natrium, kalium, fosfor, magnesium och kalcium. ²Dessa symptom är tillfälliga. ³Effekter: förenliga med den farmakologiska aktiviteten hos torasemid observerades hos friska hundar vid rekommenderad dos.

Det är viktigt att rapportera biverkningar. Det möjliggör fortloppande säkerhetsövervakning av ett läkemedel. Om du observerar biverkningar, även sådana som inte nämns i denna bipacksedel, eller om du tror att läkemedlet inte har fungerat, meddela i första hand din veterinär. Du kan också rapportera eventuella biverkningar till innehavaren av godkännande för försäljning genom att använda kontaktpuppgifterna i slutet av denna bipacksedel, eller via ditt nationella rapporteringssystem: Läkemedelsverket, Box 26, 751 03 Uppsala. Webbplats: www.lakemedelsverket.se

Dosering för varje djurslag, administreringsätt och administreringsväg(ar): Ges via munnen. Den rekommenderade startdosen/underhållsdosen är 0,13 till 0,25 mg torasemid per kg kroppsvikt och dag, en gång dagligen. Vid måttligt till gravt lungödem kan denna dos, om det anses nödvändigt, höjas upp till maximal dos 0,4 mg per kg kroppsvikt och dag, en gång dagligen. Doser från 0,26 mg/kg och däröver bör endast administreras under maximalt 5 dygn. Efter denna period bör dosen minskas till underhållsdosen och hunden bör bedömas av en veterinär inom några dagar. Följande tabell visar dosjusteringsschema inom det rekommenderade dosintervall från 0,13 till 0,4 mg per kg och dag.

Hundens kroppsvikt (kg)	Antal och styrka på Isemid® tabletter som ska administreras	Start/Underhållsdos (0,13 till 0,25 mg/kg/dag)	Tillfällig högre dos (0,26 till 0,40 mg/kg/dag)
1 mg			
2,5 till 4	1/2		1
> 4 till 6	1		1 1/2
> 6 till 8	Från 1 till 1 1/2		Från 2 till 2 1/2
> 8 till 11,5	Från 1 1/2 till 2		Från 2 1/2 till 3
2 mg			
> 11,5 till 15	Från 1 till 1 1/2		2
> 15 till 23	Från 1 1/2 till 2		Från 2 1/2 till 3
4 mg			
> 23 till 30	Från 1 till 1 1/2		2
> 30 till 40	Från 1 1/2 till 2		Från 2 1/2 till 3
> 40 till 60	Från 2 till 2 1/2		Från 3 till 4

Dosering ska anpassas för att bibehålla patientens välbefinnande med beaktande av njurfunktion och elektrolytstatus. Om långvarig urindrivande behandling med detta läkemedel krävs ska behandlingen fortsätta vid den lägsta effektiva dosen, när tecken på kronisk hjärtsvikt är under kontroll och patienten är stabil.

Råd om korrekt administrering: Tabletten kan ges tillsammans med mat eller direkt i munnen om den inte tas spontant av hunden.

Karenstider: Ej relevant.

Särskilda förvaringsanvisningar: Förvaras utom syn- och räckhåll för barn. Inga särskilda förvaringsanvisningar. Använd inte detta läkemedel efter utgångsdatumet på kartongen efter Exp. Utgångsdatumet är den sista dagen i angiven månad. Onödiga tablettedelar ska förvaras i blisterförpackningen och användas vid nästa administreringsstillfälle.

Särskilda anvisningar för destruktio: Läkemedel ska inte kastas i avloppet eller bland hushållsavfall. Använd retursystem för kassering av ej använt läkemedel eller avfall från läkemedelsanvändningen i enlighet med lokala bestämmelser. Dessa åtgärder är till för att skydda miljön. Fråga veterinär eller apotekspersonal hur man gör med läkemedel som inte längre används.

Klassificering av det veterinärmedicinska läkemedlet: Receptbelagt läkemedel.

Nummer på godkännande för försäljning och förpackningsstorlekar

EU/2/18/232/001-006

Förpackningsstorlekar: Pappkartong innehållande 30 eller 90 tabletter. Varje blister innehåller 10 tabletter. Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

Datum då bipacksedeln senast ändrades

Utförlig information om detta läkemedel finns i unionens produkt databas

(<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).

Kontaktpuppgifter

Innehavare av godkännande för försäljning och kontaktpuppgifter för att rapportera misstänkta biverkningar: Ceva Santé Animale, 10, av. de La Ballastière, 33500 Libourne, France Tel: +800 35 22 11 51, e-mail: pharmacovigilance@ceva.com

Tillverkare ansvarig för frisläppande av tillverkningsatts:

Ceva Santé Animale, ZI Trés le Bois, 22600 Loudéac, Frankrike

Ceva Santé Animale, Boulevard de la Communication,

Zone autoroutière, 53950 Louverné, Frankrike

Övrig information

Farmakodynamik: Torasemid är ett loopdiuretikum av klassen pyridin-3-sulfonylurea även kallat "high-ceiling" diuretika. I sin kemiska struktur ligger torasemid mellan loopdiuretika (såsom furosemid) och kloridjonkanal blockerare. Torasemid verkar huvudsakligen på den tjocka uppåtgående delen av Henles slynga där det påverkar Na⁺-K⁺-2Cl⁻ bäraren i det luminala membranet (cellmembranet som vetter mot urinsidan) och blockerar aktiv återupptag av natrium- och kloridjoner. Den urindrivande effekten av torasemid står därför bättre i samband med graden av torasemidutsöndring i urinen än med koncentrationen i blod. Eftersom den uppåtgående delen av Henles slynga är ogenomsäplig för vatten kommer hämningen av natrium- och kloridjon transporten från lumen till det interstitiella utrymmet leda till ökad jonkoncentration i lumen och ett hyperont interstitium i njurens märg. Följaktligen kommer återupptaget av vatten från samlingsröret hämmas och vattenvolymen på den luminala sidan ökar. Torasemid ger en signifikant, dosberoende ökning av urinflödet och utsöndring av natrium och kalium i urinen. Torasemid har en mer potent urindrivande effekt med längre varaktighet jämfört med furosemid.

Farmakokinetik: Efter en intravenös enkeldos på 0,2 mg torasemid per kg kroppsvikt till hund, var den genomsnittliga totala utsöndringen 22,1 ml per timme och kg, den genomsnittliga distributionsvolymen 166 ml per kg och den genomsnittliga halveringstiden omkring 6 timmar. Efter oral administrering av 0,2 mg torasemid per kg kroppsvikt, är den absoluta biotillgängligheten omkring 99% baserat på tidsdata från plasmakoncentration och 93% baserat på tidsdata från urinkoncentration. Intag av ökad ökade torasemid AUC_{0-∞} med 37% och fördröjde T_{max} något men den maximala koncentrationen (C_{max}) är ungefär lika vid både vid giva på fastande mage och vid giva i samband med intag av föda (2015 mikrogram/l respektive 2221 mikrogram/l). Dessutom är den urindrivande effekten av torasemid ungefär densamma vid giva tillsammans med föda som vid giva på fastande mage. Följaktligen kan det veterinärmedicinska läkemedlet administreras antingen med eller utan mat. Hos hund är plasmaproteinbindningen >98%. En stor andel av dosen (omkring 60%) utsöndras via urin som oförändrad läkemedel. Andelen torasemid som utsöndras via urinen är ungefär densamma vid giva på fastande mage som vid giva tillsammans med mat (61% respektive 59%). Två metaboliter (en dealkylerad och en hydroxylerad metabol) har identifierats i urin. Modersubstansen metaboliseras via levercytochrom P450-familjerna 3A4 och 2E1 samt i lägre grad av 2C9. Ingen ansamling av torasemid har observerats efter upprepade daglig administrering under 10 dagar, oavsett dosstorlek som administrerats (dosomfång från 0,1 - 0,4 mg per kg) även om en viss högdosproportionalitet kan ses.

DK Veterinär-läkemedlets namn

Isemid® 1 mg tuggtabletter till hund (2,5-11,5 kg), Isemid® 2 mg tuggtabletter till hund (> 11,5-23 kg), Isemid® 4 mg tuggtabletter till hund (> 23-60 kg)

Sammansättning: Hver tuggtablett innehåller:

Aktivt stof:

Isemid® 1 mg tuggtabletter: Torasemid 1 mg

Isemid® 2 mg tuggtabletter: Torasemid 2 mg

Isemid® 4 mg tuggtabletter: Torasemid 4 mg

Tuggtablettarna är bruna, aflange och kan delas i to halvdelar.

Dyrearter: Hund.

Indikation(er): Til behandling af kliniske tegn forbundet med hjertesvigt hos hund, inklusive lungødem.

Kontraindikationer: Må ikke anvendes ved nyrsvigt. Må ikke anvendes ved dehydrering, cirkulationsvigt forårsaget af for lavt blodvolumen eller lavt blodtryk. Må ikke anvendes samtidigt med andre vanddrivende midler fra samme lægemiddelgruppe (loop- diuretika). Må ikke anvendes i tilfælde af overfølsomhed over for det aktive stof eller over for et eller flere af hjælpestofferne.

Særlige advarsler

Særlige advarsler: Den initiale dosis eller vedligeholdelsesdosen kan midlertidigt øges ved mere udtalt lungødem, dvs. ved udvikling af alveolært ødem (se afsnit "Dosering for hver dyreart, administrationsvej og administrationsmåde").

Særlige forholdsregler vedrørende sikker anvendelse hos den dyreart, som lægemidlet er beregnet til: Hos hunde med akut lungødem, der kræver intensiv behandling, bør injicerbare lægemidler overvejes før oral behandling med diuretika påbegyndes. Det anbefales at monitorere nyrefunktionen regelmæssigt (måling af koncentration af urinstof og kreatinin i blodet, såvel som urinprotein-kreatin (UPC) forholdet, væskebalancen samt elektrolytniveauer i serum før og under behandling i overensstemmelse med den ansvarlige dyrlæges benefit-risk vurdering (se afsnittene "Kontraindikationer" og "Bivirkninger"). Det diuretiske respons på torasemid kan øges over tid, ved gentagne doseringer især ved doser >0,2 mg/kg/dag derfor bør hyppigere monitorering overvejes. Torasemid bør anvendes med forsigtighed hos hunde med diabetes mellitus. Monitorering af blodglukoseniveau hos diabetiske dyr anbefales før og under behandling. Hos hunde med allerede eksisterende elektrolyt- og/eller væskeforstyrrelser, bør dette reguleres før behandling med torasemid påbegyndes. Eftersom torasemid øger tørsten, bør hunde have fri adgang til vand. I tilfælde af nedsat appetit og/eller opkast og/eller sløvhed eller i tilfælde af dosjustering, bør nyrefunktionen (koncentration af urinstof og kreatinin i blodet, såvel som urinprotein-kreatin (UPC) forholdet) kontrolleres. Effekten af veterinær-lægemedlet som førstevalgsbehandling er blevet demonstreret i et klinisk feltstudie. Behandlingskift fra et alternativt loop-diuretikum til dette veterinær-lægemedel er ikke blevet undersøgt og sådan et skift bør kun indledes baseret på en benefit-risk vurdering udført af den ansvarlige dyrlæge. Sikkerhed og effekt af dette veterinær-lægemedel er ikke blevet vurderet for hunde, der vejer under 2,5 kg. Anvendelse hos disse dyr må kun finde sted i overensstemmelse med benefit-risk vurderingen udført af den ansvarlige dyrlæge. Tuggtablettene er tilsat smag. Opbevar tuggtablettene utilgængeligt for dyr for at undgå utilsigtigt indtag.

Særlige forholdsregler for personer, der administrerer lægemidlet til dyr: Dette produkt kan give øget vandring, tørst og/eller forstyrrelser i mavetarmsystemet og/eller lavt blodtryk og/eller dehydrering ved indtagelse. Tablettede skal returneres til blisterpakningen og derefter lægges i den originale yderpakning for at forhindre tilgængelighed for børn. I tilfælde af selvhjælpelse ved hændligt uheld, i særdeleshed hos børn, skal der straks søges lægehjælp, og indlæggelsen eller etiketten bør vises til lægen. Dette veterinær-lægemedel kan forårsage overfølsomheds- (allergiske) reaktioner hos personer, der er sensibiliserede overfor torasemid. Personer med kendt overfølsomhed overfor torasemid, sulfonamider eller overfor nogen af hjælpestofferne bør undgå kontakt med veterinær-lægemedlet. Søg lægehjælp, hvis der opstår symptomer på allergi, og vis pakningen til lægen. Vask hænder efter håndtering.

Drægtighed og laktation: Veterinær-lægemedlets sikkerhed under drægtighed og laktation er ikke fastlagt hos hunde. Anvendelse frarådes under drægtighed, laktation og hos avlsdyr. Laboratoriestudier af rotter og kaniner har afsløret fosterskade ved doser der er så høje, at de er skadelige for moderdyret.

Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion: Samtidig administration af loop-diuretika og NSAID'er kan resultere i et mindsket naturligt respons. Samtidig anvendelse af NSAID'er, aminoglykosider eller cefalosporiner kan øge risikoen for nefrotoksicitet og/eller ototoxicitet af disse lægemidler. Torasemid kan modvirke effekten af orale hypoglykæmiske lægemidler. Torasemid kan øge risikoen for sulfonamidallergi. Ved samtidig behandling med kortikosteroider kan effekterne af kaliumtab forstærkes. Ved samtidig behandling med amphotericin B, kan observeres øget potentiale for nyreskade samt intensivering af elektrolytforstyrrelser. Der er ikke blevet rapporteret om farmakokinetiske interaktioner ved samtidig brug af digoxin og torasemid; dog kan hypokaliæmi forstærke digoxin-inducerede arytmier. Torasemid kan reducere nyrens udskillelse af salicylater, hvilket kan føre til en øget risiko for toksicitet. Der bør udvises forsigtighed ved behandling med torasemid samtidig med andre lægemidler med høj plasmaproteinbinding. Eftersom proteinbinding faciliterer nyrens udskillelse af torasemid, kan en nedsat plasmaproteinbinding forårsage af konkurrence fra andre lægemidler være en årsag til diuretisk resistens. Samtidig administration af torasemid med andre substanser, der metaboliseres af cytochrom P450 familjerne 3A4 (fx enalapril, buprenorfin, doxycyklin, cyklosporin) og 2E1 (isofluran, sevofluran, theofyllin) kan nedsætte deres udskillelse fra den systemiske cirkulation. Effekten af blodtryksnækkende veterinære lægemidler, i særdeleshed angiotensinkonverterende enzym (ACE)-hæmmere kan forstærkes ved samtidig administration af torasemid.

Overdos: Efter behandling af raske hunde doseret med 3 og 5 gange max dosis i 5 på hinanden følgende dage, efterfulgt af 177 daglige administrationer med 3 og 5 gange højeste terapeutiske vedligeholdelsesdosis, blev histopatologiske forandringer i nyrerne (interstitiel inflammation, udvidelse af nyretubuli, subkapsulære cystor) observeret i tilfæld til de effekter som observeredes ved behandling med anbefalede doser (se afsnittet "Bivirkninger"). Forandringerne i nyrerne vedblev i 28 dage efter endt behandling. De mikroskopiske karakteristika af skaderne antyder en kontinuerlig helingsproces. Læsionerne er sandsynligvis et resultat af den farmakodynamiske effekt (diurese) og var ikke associeret med tegn på glomerulosklerose eller interstitiel fibrose. Forbigående, dosisafhængige forandringer i binyrerne, bestående af minimalt til moderat reaktiv hypertrofi/hyperplasi, sandsynligvis relateret til høj aldosteronproduktion, blev observeret hos hunde behandlet med op til 5 gange den højeste anbefalede terapeutiske dosis. En stigning i serumkoncentrationen af albumin blev observeret. EKG-forandringer uden kliniske tegn (stigning i P-tak og/eller QT interval) blev observeret hos nogle dyr efter administration af 5 gange den højeste anbefalede dosis. Den årsagssammenhængende rolle af elektrolytforstyrrelser kan ikke udelukkes. Efter administration af 3 og 5 gange den højeste anbefalede terapeutiske dosis til raske hunde, observeredes nedsat appetit, hvilket i nogle tilfælde førte til vægttab. I tilfælde af overdosis, behandles symptomatisk efter anvisning af den ansvarlige dyrlæge.

